

OR FRIHED OG FÆLLESSKAB

HVOR SOLEN FØRS STÅR OP OVER CHRISTIANSØ I ØST OG GÅR NED VED KAP ALEXANDER I GRØNLAND I VEST, OG HVIS KYSTLINJE ER BLANDT DE LÆNGSTE I VERDEN.

HAR DU NOGENSINDE LÆST GRUNDLOVEN? HVIS IKKE, SÅ KAN DU GØRE DET LIGE HER! ALLE 89 PARAGRAFFER STÅR SKREVET PÅ EN SIDE. GRUNDLOVEN ER PÅ MANGE MÅDER RET USYNLIG I VORES HVERDAG, HVOR TIT TÆNKER DU FOR EKSEMPEL OVER, AT DET ER PÅ GRUND AF GRUNDLOVEN, AT DU HAR RET TIL AT GÅ I SKOLE, OG AT SKOLEN ER GRATIS? ELLER AT DU MÅ MØDES MED DINE VENNER OG TALE OM PRÆCIS, HVAD I HAR LYST TIL? PRØV AT LÆSE NOGLE AF PARAGRAFFERNE, OG TÆNK OVER, HVORDAN VILLE DIN HVERDAG SE UD, HVIS GRUNDLOVEN IKKE EKISTEREDE?

INDVÆRKSRIKES GRUNDLOV

KAPITEL I
§ 1. Denne grundlov gælder for alle dele af Danmarks Rige.
§ 2. Regeringsformen er en indskrænket-monarkisk Kongemagtens retningsret og kender efter de i tronfølgeskoven af 27. marts 1953 fastsatte regler.
§ 3. Den lovgivende magt er hos kongen og folketingsret i forening. Den udøves med og hos kongen. Den dommes magt er hos domstolene.
§ 4. Den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og underrettes som sådan af staten.

KAPITEL II
§ 5. Kongen kan ikke uden folketingsrets samtykke være regent i andre lande.
§ 6. Kongen skal hver til den evangelisk-lutherske kirke.
§ 7. Kongen er myndig, når han har fyldt af 18 år. Det samme gælder tronfølgeren.

§ 8. Forinden kongen tiltræder regeringen, afgiver han æktrigtigt i statens navn en højtidelig forklæring om ønskeligt at ville holde grundloven. Af forklæringstakten udtages tvende ligegyldende originaler. Af hvilke den ene overgives folketingsret for at opbevares i samme arkiv, den anden overgives i regeringsrådets navn kongen som følge af fratrædelse eller af andre grunde ikke umiddelbart ved tronfølget afgives denne forklæring, som regeringen, indtil dette sker, af statens råd, medmindre andet er ved lov bestemt. Her kongen allerede som tronfølger afgivet denne forklæring, træder han umiddelbart ved tronfølget regeringen.
§ 9. Bestemmelser angående regeringsrådets forvaltningsret i tilfælde af kongens sygdom, sygdom eller fratrædelse fastsættes ved lov. Er der ved tronfølgen ingen tronfølger, vælger folketingsret en eller flere medlemmer til kongens arvfølge.

§ 10. St. 1. Staterne vælges til kongen bestemmes for hans regeringstid og lov. Ved dennes fastsættelse tillægges halve stotte og andre statsgælder der ikke overføres kongen til brug. St. 2. Statsgælden kan ikke betæmtes med gæld.

§ 11. For medlemmer af det kongelige hus kan der bestemmes særlige løn og pensjoner, som ikke uden folketingsrets samtykke nydes uden for riget.

KAPITEL III
§ 12. Kongen har med de i denne grundlov fastsatte indskrænkninger den højeste myndighed over alle rigets anliggender og udøver den gennem ministrene.
§ 13. Kongen er ansvarlig, hvis person er fredhelig. Ministrene er ansvarlige for regeringens forløb, dersom ansvarligheden bestemmes nærmere ved lov.

§ 14. Kongen udvælger og afskediger statsministeren og de øvrige ministere. Han bestemmer deres antal og forretningsorden, fordeling mellem dem, Kongens underskrifter under de lovgivninger og regeringens vedtagne beslutninger, giver disse gyldighed, når den indsendes af en eller flere ministere underkænt. Enhver minister, som har underskrevet et ansvarligt for beslutning.
§ 15. St. 1. Ingen minister kan forblive i sit embede efter at folketingsret har udtalt sin mistillid til ham.
§ 16. St. 2. Uden folketingsrets samtykke kan statsministeren, skal denne begære ministeriets afsked, medmindre nyvalg udtages. Et ministerium, som har fået et mistillidsvotum, eller som har begæret sin afsked, fungerer, indtil et nyt ministerium er udvalgt. Følgende ministre kan i deres embede kun forsettes sig, hvad der er forordnet til embedsforretningenes uforsvarede forløb.

§ 17. St. 1. Ingen minister kan forblive i sit embede efter at folketingsret har udtalt sin mistillid til ham.
§ 18. St. 2. Uden folketingsrets samtykke kan statsministeren, skal denne begære ministeriets afsked, medmindre nyvalg udtages. Et ministerium, som har fået et mistillidsvotum, eller som har begæret sin afsked, fungerer, indtil et nyt ministerium er udvalgt. Følgende ministre kan i deres embede kun forsettes sig, hvad der er forordnet til embedsforretningenes uforsvarede forløb.

§ 19. St. 1. Kongen behandler på rigets vegne i mellemfolkelige anliggender. Uden folketingsrets samtykke kan han dog ikke forsette nogen handling, der forøger eller indskrænker rigets område eller indgår nogen forpligtelse til hus opfyldelse af folketingsrets medlemsret, eller som har betydning for rigets mellemfolkelige overenskomst, som er indgået med folketingsrets samtykke.
§ 20. St. 2. Bortset fra forarv og udnævnt angreb på riget eller danske styrker kan kongen ikke uden folketingsrets samtykke anvende militære magtmidler mod nogen fremmed stat. Forsatningslister, som kongen måtte træffe i medfør af denne bestemmelse, skal straks overgives folketingsret. Et folketingsret ikke samlet, skal det upopholdigt sammenkaldes til møde.
§ 21. St. 3. Folketingsret vælger af sin midte et udenrigspolitisk nævn, med hvilket regeringen rådfører sig forud for enhver beslutning af større udenrigspolitisk rækkevidde. Nærmere regler om det udenrigspolitisk nævn fastsættes ved lov.

§ 22. St. 1. Bøtjælsere, som efter denne grundlov tilkommer rigets myndigheder, kan ved lov i nærmere bestemt omfang overføres til mellemfolkelige myndigheder, der er oprettet ved gensidig overenskomst med andre stater til fremme af mellemfolkelig retsorden og samarbejde.
§ 23. St. 2. Til vedtagelse af lovforslag herom kræves et flertal på fem sjette af folketingsrets medlemmer. Opsat et sådant flertal, ikke men dog det til vedtagelse af almindelige lovforslag, nødvendigt flertal, og oprettholder regeringen forslaget, forelægges det folketingsret til godkendelse eller forkastelse efter de for folketingsrettinger i § 42 fastsatte regler.
§ 24. Kongen kan for folketingsret lade fremsette forslag til love og andre beslutninger.
§ 25. Et af folketingsret vedtaget lovforslag får lovkraft når det næst 30 dage efter den endelige vedtagelse af statsrådet af kongen. Kongen kan efter lovens kundgørelse og drager omsorg for dens fulbyrdelse.
§ 26. I særdeleshed påtrængende tilfælde kan kongen, når folketingsret ikke samles, udtale foreslåede love, der dog ikke må strids med grundloven og altid straks efter folketingsrets sammenkaldelse skal forelægges dette til godkendelse eller forkastelse.

§ 27. Kongen kan beråde og give amnesti. Ministerne kan han kun med folketingsrets samtykke beråde for de dem af rigets indenlands straffe.
§ 28. Kongen meddeler dels umiddelbart dels gennem vedkommende regering myndigheder sådanne bevillinger og undtagelser fra lovens, som enten ifølge de fra 3. juni 1919 gældende regler er i brug, eller hvortil hjemmel indeholdes i en anden del af denne lov.
§ 29. Kongen har ret til at lade sålænt i henhold til loven.

§ 30. St. 1. Regler om ansættelse af tjenestemand fastsættes ved lov. Ingen kan ansættes som tjenestemand uden at have indført et tjenestemand som udnævnes af kongen, afgiver en højtidelig forklæring om at ville holde grundloven.
§ 31. St. 2. Om afskedigelse, forflytning og pensionering af tjenestemand fastsættes regler ved lov, jfr. dog hermed § 64.
§ 32. St. 3. Uden dets samtykke kan de af kongen udnævnte

tjenestemand kun forflyttes, når de ikke derved lider tab i de med tjenestemandstillingen forbundne indtægter, og der gives dem valget mellem sådan forflytning og afsked med pension efter de almindelige regler.

KAPITEL IV
§ 33. Folketingsret udger ved forsamling bestående af højst 179 medlemmer, hvoraf 2 medlemmer vælges på Færøerne og 2 i Grønland.
§ 34. St. 1. Valgret til folketingsret har enhver, som har dansk indfødsret, fast bopæl i riget, og har nået den i stk. 2 omhandlede valgretsalder, medmindre vedkommende er umyndiggjort. Det bestemmes ved lov, i hvilket omfang straf og underrettelser, der i lovgivningen betragtes som fættighjælp, medfører tab af valgret.
§ 35. St. 2. Valgretsalderen er den, som har opnået flertal ved folketingsrets i overensstemmelse med lov af 23. marts 1953. Ændring af den til enhver tid gældende valgretsalder kan ske ved lov. Et af folketingsret vedtaget forslag, til en sådan lov kan først statsrådes af kongen, når bestemmelsen om ændring af valgretsalderen i overensstemmelse med § 42, stk. 3, har været under givet en folketingsret, der ikke har medført bestemmelsen bortfaldt.

§ 36. St. 1. Valgret til folketingsret er enhver, som har valgret til dette, medmindre vedkommende er straffet for en handling, der i almindelighed omfatter ham uærdigt til at være medlem af folketingsret.
§ 37. St. 2. Tjenestemand, som vælges til medlem af folketingsret, behøver ikke regeringens tilladelse til at modtage valgret.

§ 38. St. 1. Folketingsrets medlemmer vælges ved almindelig direkte valg i henholdsvis valgdistrikter.
§ 39. St. 2. De nærmere regler for valgretten udarbejdes af kongen ved valgloven, der til sikring af en ligelig repræsentation af de forskellige andets køn, blandt valgdistrikter vælges, herunder hvorvidt forholdstalslovgivningen skal føres igennem i eller uden forbindelse med valg i enkeltmandskredse.
§ 40. St. 3. Ved den endelige valgretsalder er der hensyn til indbyrdes lighed og befolkningstæthed.
§ 41. St. 4. Ved valgloven gives nærmere regler vedrørende valg af statsfortrædere og disse indtræder i folketingsret samt angående fremgangsordenen i tilfælde, hvor omvælt måtte blive nødvendigt.
§ 42. St. 5. Særlige regler om Grønlands repræsentation i folketingsret gives ved lov.

§ 43. St. 1. Folketingsrets medlemmer vælges for fire år.
§ 44. St. 2. Kongen kan til enhver tid udtage nyvalg med den forklæring, at de bestående folketingsretsmedlemmer, når nyvalg har fundet sted, efter udnævnelser af et nyt ministerium kan valg dog ikke udtages. Forinden statsministeren har fremsat til folketingsret.
§ 45. St. 3. Det påhviler statsministeren at foranledige, at nyvalg afholdes inden valgperiodens udløb.
§ 46. St. 4. Mandaterne er tænkt tilfælles, for nyvalg har fundet sted.
§ 47. St. 5. Der kan ved lov gives særlige regler om færøse og grønlandske folketingsmandaters irakraft og ophør.
§ 48. St. 6. Medlem af medlem af folketingsret en valgberettiget, bortfaldt hans medlemskab, når han har fyldt af 18 år, og godkænt en højtidelig forklæring om at ville holde grundloven.

§ 49. Folketingsret afgør selv gyldigheden af sine medlemmers valg samt spørgsmål om, hvorvidt et medlem har mistet sin valgberettiget.
§ 50. St. 1. Folketingsret er ukæmpeelig. Enhver, der antager dette, straffes med fængsel eller frihedsberøvelse, der straffes efter nogen dertil afgivende befaling, der sigt skyldig i højforbryderi.
§ 51. St. 2. Folketingsret er ukæmpeelig. Enhver, der antager dette, straffes med fængsel eller frihedsberøvelse, der straffes efter nogen dertil afgivende befaling, der sigt skyldig i højforbryderi.

KAPITEL V
§ 52. St. 1. Nyvalg folketingsret træder sammen kl. 12 den talte søndag efter valglovens, der kongen ikke har indkaldt det til møde forinden.
§ 53. St. 2. Straks efter prøvelsen af mandaternes øttes folketingsret ved valg af formand og næstformand.
§ 54. St. 3. Folketingsret begynder den første tirsdag i oktober og varer til somme tirsdag det følgende år.
§ 55. St. 4. Par den første tirsdag af den 12. måned træder medlemmerne til møde, hvor folketingsret sættes på.
§ 56. Folketingsret træder sammen på det sted, hvor regeringen har sit sæde. I overordentlige tilfælde kan folketingsret dog samles andetsteds i riget.

§ 57. St. 1. På det første møde i folketingsret afgiver statsministeren en redegørelse for rigets økonomiske stilling og de af regeringen påtænkte foranstaltninger.
§ 58. St. 2. På grundlag af redegørelsen finder en almindelig forhandling sted.
§ 59. Folketingsrets formand indkalder folketingsret til møde med angivelse af dagsorden. Det påhviler formanden at indkalde til møde, når mindst to femtendedele af folketingsrets medlemmer eller statsministeren æktrigt foresætter begynder herom med angivelse af dagsorden.
§ 60. Ministrene har i embede vedrørende adgang til folketingsret og er berettigede til under forhandlinger om at forlange ord, så ofte de vil, idet de lovligt forsettes forlovede. Statsrådet udøver de kam, når de tillige er medlemmer af folketingsret.

§ 61. St. 1. Enhver medlem af folketingsret er berettiget til at fremsætte forslag til love og andre beslutninger.
§ 62. St. 2. Et lovforslag kan ikke endeligt vedtages, forinden det tre gange har været behandlet i folketingsret.
§ 63. St. 3. I forbindelse af folketingsrets medlemmer kan overfor formanden begære at tredje behandling tillægges finder sted selv opsigende efter forslaget vedtages ved anden behandling. Begæringen skal være æktrigt og underskrevet af de deltagende medlemmer. Udsættelse kan dog ikke finde sted, forsvaret angår forslag til finanslove, tillægsbevillingslove, midlertidige bevillingslove, statsindtæktsskattelov, love om meddelelse af indfødsret, love om ekspropriation, love om indtætte skatter, samt i påtrængende tilfælde forslag til love, hvis irakrafttræden ikke kan udsættes af hensyn til lovens formål.
§ 64. St. 4. Ved nyvalg og ved folketingsrets udgang bortfalder alle forslag til love og andre beslutninger, der ikke forinden er endeligt vedtaget.

§ 65. St. 1. Når et lovforslag er vedtaget af folketingsret, kan det trædes af folketingsrets medlemmer indfor en frit af tre opsigende fra forslaget endelige vedtagelse overfor formanden begære folketingsret om lovforslag. Begæringen skal være æktrigt og underskrevet af de deltagende medlemmer. Udsættelse kan dog ikke finde sted, forsvaret angår forslag til finanslove, tillægsbevillingslove, midlertidige bevillingslove, statsindtæktsskattelov, love om meddelelse af indfødsret, love om ekspropriation, love om indtætte skatter, samt i påtrængende tilfælde forslag til love, hvis irakrafttræden ikke kan udsættes af hensyn til lovens formål.
§ 66. St. 2. Ved nyvalg og ved folketingsrets udgang bortfalder alle forslag til love og andre beslutninger, der ikke forinden er endeligt vedtaget.

§ 67. St. 1. Når et lovforslag er vedtaget af folketingsret, kan det trædes af folketingsrets medlemmer indfor en frit af tre opsigende fra forslaget endelige vedtagelse overfor formanden begære folketingsret om lovforslag. Begæringen skal være æktrigt og underskrevet af de deltagende medlemmer.
§ 68. St. 2. Et lovforslag, som kan undergives folketingsret, jfr. stk. 6, kan kun i det i stk. 1 omhandlede tilfælde statsrådes af kongen inden udløbet af et år i nævnte frist eller inden begæret folketingsret har fundet sted.
§ 69. St. 3. Når der er begæret folketingsret om et lovforslag, kan folketingsret indfor en frit af fem opsigende fra forslaget endelige vedtagelse beslutte at forlægge det til et andet møde.
§ 70. St. 4. Treffer folketingsret ikke beslutning i henhold til stk. 3, skal meddelelse om, at lovforslaget skal prøves ved folketingsret, nævnt af statsministeren, der derefter lader lovforslaget bekendtgøres med meddelelse om, at folketingsret vil finde det. Folketingsrettingen udkæmte efter statsministerens nærmere bestemmelse tillægget lov og, sænt efter opsigende efter bekendtgørelsen.
§ 71. St. 5. Ved folketingsrettingen stemmes for og mod lovforslaget. Til lovforslagets bortfald kræves, at et flertal af de i afstemningen deltagende folketingsretsmedlemmer, dog mindst 30 procent af endelige stemmeberettigede, har stemt mod lovforslaget.
§ 72. St. 6. Forslag til finanslove, tillægsbevillingslove, midlertidige bevillingslove, statsindtæktsskattelov, lovgivnings-, lennings- og pensionslove, love om meddelelse af indfødsret, love om ekspropriation, love om direkte og indirekte skatter samt love til gennemførelse af bestående traktatmæssige forligelser kan ikke undergives folketingsret. Det samme gælder forslag til de i §§ 8, 9, 10 og 11 omhandlede love stvel som de i § 19 nævnte beslutninger, der måtte være i lov form, medmindre det for disse sidste ved særlig lov bestemmes, at sådan afstemning skal finde sted. For grundlovsændringer gælder reglerne i § 68.
§ 73. St. 7. I særdeleshed påtrængende tilfælde kan et lovforslag, som kan

undergives folketingsret, statsrådes af kongen straks efter dets vedtagelse, når forslaget indeholder bestemmelser herom. Særligt er i trækdel af folketingsrets medlemmer efter de i stk. 1 omhandlede regler begæret folketingsret om lovforslaget eller den statsrådes lov, således sådan folketingsret om lov for finansrets regler. Forskates loven ved folketingsrettingen, kundgøres dets af statsministeren uden umiddelbart og, sænt fjorten dage efter folketingsrettingens afholdelse. Fra indfødsretsalderen er loven bortfaldet.
§ 74. St. 2. Nærmere regler om folketingsretting, herunder i hvilket omfang folketingsretting, skal finde sted på Færøerne og i Grønland, fastsættes ved lov.
§ 75. Ingen skat kan pålægges, forandres eller ophæves uden ved lov, og heller kan noget mandatskud udtages eller noget statsbidt opkræves uden ifølge lov.
§ 76. St. 1. Ingen udlænding kan få indfødsret uden ved lov.
§ 77. St. 2. Om udlændingens adgang til at blive ejer af fast ejendom fastsættes regler ved lov.

§ 78. St. 1. Forslag til finanslov for det kommende finansår skal fremsættes for folketingsret først måneder før finansrets begyndelse.
§ 79. St. 2. Kan behandlingen af finanslovsforslaget for det kommende finansår ikke ventes tilfredsbringende inden finansrets begyndelse, skal forslag til en midlertidig bevillingslov fremsættes for folketingsret.
§ 80. St. 3. I forbindelse finansloven eller en midlertidig bevillingslov er vedtaget af folketingsret, må skatterne ikke opkræves.
§ 81. St. 4. Ingen udgift må afholdes uden hjemmel i den af folketingsret vedtagne statsbudget, og ingen udgift må opkræves uden hjemmel i den af folketingsret vedtagne statsbudget. De kan forre sig, alle forudsige oplysninger og akttykker meddeli. De nærmere regler for finanslovens antal og virksomhed fastsættes ved lov.
§ 82. St. 5. Statsloven kan ved finanslovens bemærkninger forelægges folketingsret til beslutning.

§ 83. Folketingsret fastsætter selv sin forretningsorden, der indeholder de nærmere bestemmelser vedrørende forretningsorden og ordrens protokol.
§ 84. Folketingsrets leder er offentlige. Formanden eller det i forretningsordenen bestemte antal medlemmer eller en minister kan dog forlange, at alle udkommede fjernes, hvorpå det uden forhandling afgøres, om sagen skal forhandles i et offentligt eller lukket møde.
§ 85. Folketingsret kan kun tage beslutning, når over halvdelen af medlemmerne er tilstede og deltagere i afstemningen.
§ 86. Folketingsret kan nedsette kommissioner af sine medlemmer til at undersøge almindelige spørgsmål. Kommissionerne er berettigede til at fordr æktrigt eller mundtlige oplysninger såvel af private borgere som af offentlige myndigheder.
§ 87. Folketingsrets valg af medlemmer til kommissioner og hvær sker efter forholdsret.
§ 88. Enhver medlem af folketingsret kan med dets samtykke bringe et stort offentligt anliggende under forhandling og dermed sætte ministrene forklæring.
§ 89. Andragerer kan kun overgives til folketingsret ved af dets medlemsret.

§ 90. St. 1. Regeringen består af indtil 15 af de efter embedsaler delende ordentlige medlemmer af rigets øverste domstol og et tilsvarende antal medlemmer af folketingsret. De første 6 af valgte medlemmer. For hver af de rigets øverste domstol og en eller flere statsfortrædere. Folketingsrets medlemmer kan ikke vælges til eller være som medlemmer af rigets øverste domstol og en eller flere statsfortrædere. Medlemmerne kan ikke deltagere i anden behandling og påkendelse. Fratræder et tilsvarende antal af de af folketingsret udvalgte medlemmer, beholder de af folketingsret udvalgte medlemmer deres sædvanlige retten for denne sags vedkommende, ovelst det tidrum, for hvilket de er valgt, udløber.
§ 91. St. 2. Nærmere regler om rigets øverste domstol fastsættes ved lov.

§ 92. St. 1. Regeringen påkender de af kongen eller folketingsret mod ministrene indlagte søgninger.
§ 93. St. 2. For rigtigheden kan kongen med folketingsrets samtykke lade og andre ladelige for forbyrdslove, som han finder særlige forlige for staten.
§ 94. Den dommede magts udtalelse kan kun ordnes ved lov. Særdatoerne med dommede myndighed kan ikke nedsettes.
§ 95. Retsspejlen skal stedes højeste skidtil fra forvaltningen. Regler herom fastsættes ved lov.
§ 96. St. 1. Domstolene er berettigede til at påkende et stort spørgsmål om overgangsmyndighedens grænser. Den, der vil rejse sådant spørgsmål, kan dog ikke ved at bringe sagen for domstolens underdrage sig fra forlovedt at efterkomme øvrigheds befaling.
§ 97. St. 2. Påkendelse af spørgsmål om overgangsmyndighedens grænser kan ved lov henlægges til en eller flere forvaltningsdomstole, hvis afgørelse dog, skal kunne prøves ved rigets øverste domstol. De nærmere regler herom fastsættes ved lov.

§ 98. St. 1. I retsspejlen gennemføres offentlighed og mundtlighed i udvalgte vigtige omgng.
§ 99. St. 2. I straffretsspejlen skal lægmand medvirke. Det fastsættes ved lov, i hvilke omgng og under hvilke former denne medvirken skal finde sted, herunder i hvilke omgng nævninger skal medvirke i offentlige omgng.
§ 100. St. 3. Ved folketingsrettingen stemmes for og mod lovforslaget. Til lovforslagets bortfald kræves, at et flertal af de i afstemningen deltagende folketingsretsmedlemmer, dog mindst 30 procent af endelige stemmeberettigede, har stemt mod lovforslaget.
§ 101. St. 4. Ved nyvalg og ved folketingsrets udgang bortfalder alle forslag til love og andre beslutninger, der ikke forinden er endeligt vedtaget.

KAPITEL VI
§ 102. St. 1. Regeringen består af indtil 15 af de efter embedsaler delende ordentlige medlemmer af rigets øverste domstol og et tilsvarende antal medlemmer af folketingsret. De første 6 af valgte medlemmer. For hver af de rigets øverste domstol og en eller flere statsfortrædere. Folketingsrets medlemmer kan ikke vælges til eller være som medlemmer af rigets øverste domstol og en eller flere statsfortrædere. Medlemmerne kan ikke deltagere i anden behandling og påkendelse. Fratræder et tilsvarende antal af de af folketingsret udvalgte medlemmer, beholder de af folketingsret udvalgte medlemmer deres sædvanlige retten for denne sags vedkommende, ovelst det tidrum, for hvilket de er valgt, udløber.
§ 103. St. 2. Nærmere regler om rigets øverste domstol fastsættes ved lov.

§ 104. St. 1. Regeringen påkender de af kongen eller folketingsret mod ministrene indlagte søgninger.
§ 105. St. 2. For rigtigheden kan kongen med folketingsrets samtykke lade og andre ladelige for forbyrdslove, som han finder særlige forlige for staten.
§ 106. Den dommede magts udtalelse kan kun ordnes ved lov. Særdatoerne med dommede myndighed kan ikke nedsettes.
§ 107. Retsspejlen skal stedes højeste skidtil fra forvaltningen. Regler herom fastsættes ved lov.
§ 108. St. 1. Domstolene er berettigede til at påkende et stort spørgsmål om overgangsmyndighedens grænser. Den, der vil rejse sådant spørgsmål, kan dog ikke ved at bringe sagen for domstolens underdrage sig fra forlovedt at efterkomme øvrigheds befaling.
§ 109. St. 2. Påkendelse af spørgsmål om overgangsmyndighedens grænser kan ved lov henlægges til en eller flere forvaltningsdomstole, hvis afgørelse dog, skal kunne prøves ved rigets øverste domstol. De nærmere regler herom fastsættes ved lov.

§ 110. St. 1. I retsspejlen gennemføres offentlighed og mundtlighed i udvalgte vigtige omgng.
§ 111. St. 2. I straffretsspejlen skal lægmand medvirke. Det fastsættes ved lov, i hvilke omgng og under hvilke former denne medvirken skal finde sted, herunder i hvilke omgng nævninger skal medvirke i offentlige omgng.
§ 112. St. 3. Ved folketingsrettingen stemmes for og mod lovforslaget. Til lovforslagets bortfald kræves, at et flertal af de i afstemningen deltagende folketingsretsmedlemmer, dog mindst 30 procent af endelige stemmeberettigede, har stemt mod lovforslaget.
§ 113. St. 4. Ved nyvalg og ved folketingsrets udgang bortfalder alle forslag til love og andre beslutninger, der ikke forinden er endeligt vedtaget.

KAPITEL VII
§ 114. Folkekirken forfatning ordnes ved lov.
§ 115. Borgerne har ret til at forene sig i samfund for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning, dog at intet læres eller foretages, som strider mod sødeligheds eller den offentlige orden.
§ 116. Ingen kan på grund af sin trosekendelse eller afstemning

berøves adgang til den fulde nydelse af borgerlige og politiske rettigheder eller underdrage sig opfyldelsen af nogen almindelig borgerpligt.

KAPITEL VIII
§ 117. St. 1. Den personlige frihed er ukæmpeelig. Ingen dansk borger kan på grund af sin politiske eller religiøse overbevisning eller sin afstemning underkastes nogen form for frihedsberøvelse. St. 2. Frihedsberøvelse kan kun finde sted med hjemmel i loven.
§ 118. St. 3. Enhver, der anholdes, skal inden 24 timer stilles til en dommer. Hvis den anholdelse ikke straks kan sættes på fri fod, skal dommeren ved en af grunde lodtaget kendelse, der afgøres snarest muligt og sænt inden tre dage, afgøre, om han skal fængsles, og hvis han kan løslades med sikkerhed, bestemmes dennes art og størrelse. Denne bestemmelse kan for Grønlands vedkommende fraviges ved lov, forsvaret dette efter de statslige forhold må anses for påkrævet.
§ 119. St. 4. Den kendelse, som dommeren afgiver, kan af vedkommende straks særskilt indbringes for højere ret.
§ 120. St. 5. Ingen kan underkastes vedtægtsregulering for en foreløbig, som kun kan medføre straf af bøde eller fængsel.
§ 121. St. 6. Udover strafretsspejlen skal lovgivningen af en frihedsberøvelse, der ikke er besluttet af en dommede myndighed, og som ikke har hjemmel i lovgivningen om udlændinge på begyndelse af den, der er berøvet sin frihed, eller den, der handler på hans vegne, forelægges de almindelige domstole eller anden dommede myndighed til prøvelse. Nærmere regler herom fastsættes ved lov.
§ 122. St. 7. Behandlingen af de i stk. 6 nævnte personer undergives et af folketingsret valgt tilsyn, hvortil de pågældende skal have adgang til at rette henvendelse.

§ 123. Boligen er ukæmpeelig. Husmedlemskabet bealingslovgivning og undersøgelser af breve og andre papirer samt brug på post-, telegraf- og telefonmedlemmer må, hvor ingen lov hjemler en anden bestemmelse, ikke ske efter.
§ 124. St. 1. Ejendomsretten er ukæmpeelig. Ingen kan tilpiges at sæt sin ejendom, der ikke er besluttet af en dommede myndighed, og som ikke har hjemmel i lovgivningen om udlændinge på begyndelse af den, der er berøvet sin frihed, eller den, der handler på hans vegne, forelægges de almindelige domstole eller anden dommede myndighed til prøvelse. Nærmere regler herom fastsættes ved lov.
§ 125. St. 2. Ejendomsretten er ukæmpeelig. Ingen kan tilpiges at sæt sin ejendom, der ikke er besluttet af en dommede myndighed, og som ikke har hjemmel i lovgivningen om udlændinge på begyndelse af den, der er berøvet sin frihed, eller den, der handler på hans vegne, forelægges de almindelige domstole eller anden dommede myndighed til prøvelse. Nærmere regler herom fastsættes ved lov.

§ 126. Alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som ikke er begrænsede til det almene vel, skal have lov og hjemmel i folkekirken.
§ 127. St. 1. Til fremme af almenvælet bør det tilstræbes, at enhver arbejdsledig borger har mulighed for arbejde på vilkår, der betragtes som rimelige.
§ 128. St. 2. Den, der ikke selv kan ernære sig eller sine, og hvis forørgelse ikke påhviler nogen anden, er berettiget til hjælp af det offentlige, dog med at underkastes et af forpligtelser, som loven herom påbyder.
§ 129. Alle børn i den undervisningspligtige alder har ret til fri undervisning i folkekirken. Foreldre eller værger, der selv søger for at berøve barnet fra undervisningen, straffes med fængsel. Almindeligvis kræves i folkekirken, er ikke pligtige at lade børnene undervise i folkekirken.
§ 130. Enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolens prøvelse af dets indhold og andre forpligtelser, der indskrænkes påny indføres.
§ 131. St. 1. Borgerne har ret til uden forudsættelse tilladelse til dannelse foreninger i folkekirken eller lignende. Den, der vil rejse sådant spørgsmål, kan dog ikke ved at bringe sagen for domstolens underdrage sig fra forlovedt at efterkomme øvrigheds befaling.
§ 132. St. 2. Påkendelse af spørgsmål om overgangsmyndighedens grænser kan ved lov henlægges til en eller flere forvaltningsdomstole, hvis afgørelse dog, skal kunne prøves ved rigets øverste domstol. De nærmere regler herom fastsættes ved lov.

§ 133. St. 1. Regeringen påkender de af kongen eller folketingsret mod ministrene indlagte søgninger.
§ 134. St. 2. For rigtigheden kan kongen med folketingsrets samtykke lade og andre ladelige for forbyrdslove, som han finder særlige forlige for staten.
§ 135. Den dommede magts udtalelse kan kun ordnes ved lov. Særdatoerne med dommede myndighed kan ikke nedsettes.
§ 136. Retsspejlen skal stedes højeste skidtil fra forvaltningen. Regler herom fastsættes ved lov.
§ 137. St. 1. Domstolene er berettigede til at påkende et stort spørgsmål om overgangsmyndighedens grænser. Den, der vil rejse sådant spørgsmål, kan dog ikke ved at bringe sagen for domstolens underdrage sig fra forlovedt at efterkomme øvrigheds befaling.
§ 138. St. 2. Påkendelse af spørgsmål om overgangsmyndighedens grænser kan ved lov henlægges til en eller flere forvaltningsdomstole, hvis afgørelse dog, skal kunne prøves ved rigets øverste domstol. De nærmere regler herom fastsættes ved lov.

§ 139. St. 1. I retsspejlen gennemføres offentlighed og mundtlighed i udvalgte vigtige omgng.
§ 140. St. 2. I straffretsspejlen skal lægmand medvirke. Det fastsættes ved lov, i hvilke omgng og under hvilke former denne medvirken skal finde sted, herunder i hvilke omgng nævninger skal medvirke i offentlige omgng.
§ 141. St. 3. Ved folketingsrettingen stemmes for og mod lovforslaget. Til lovforslagets bortfald kræves, at et flertal af de i afstemningen deltagende folketingsretsmedlemmer, dog mindst 30 procent af endelige stemmeberettigede, har stemt mod lovforslaget.
§ 142. St. 4. Ved nyvalg og ved folketingsrets udgang bortfalder alle forslag til love og andre beslutninger, der ikke forinden er endeligt vedtaget.

§ 143. St. 1. Regeringen påkender de af kongen eller folketingsret mod ministrene indlagte søgninger.
§ 144. St. 2. For rigtigheden kan kongen med folketingsrets samtykke lade og andre ladelige for forbyrdslove, som han finder særlige forlige for staten.
§ 145. Den dommede magts udtalelse kan kun ordnes ved lov. Særdatoerne med dommede myndighed kan ikke nedsettes.
§ 146. Retsspejlen skal stedes højeste skidtil fra forvaltningen. Regler herom fastsættes ved lov.
§ 147. St. 1. Domstolene er berettigede til at påkende et stort spørgsmål om overgangsmyndighedens grænser. Den, der vil rejse sådant spørgsmål, kan dog ikke ved at bringe sagen for domstolens underdrage sig fra forlovedt at efterkomme øvrigheds befaling.
§ 148. St. 2. Påkendelse af spørgsmål om overgangsmyndighedens grænser kan ved lov henlægges til en eller flere forvaltningsdomstole, hvis afgørelse dog, skal kunne prøves ved rigets øverste domstol. De nærmere regler herom fastsættes ved lov.

§ 149. St.